

חלום שהגשמת?

"סבא שלי, מנחם בקר ז"ל, היה סופר שכתב עשרות ספרים. בתור ילד אהבתי אותו מאוד והערכתי את פועלו. הוא נפטר עוד לפני שיצא הספר הראשון שלי – 'היי הרב', ולא זכה לראות שהנכד שלו צועד בדרכו. מאז יצאו כבר 30 אלף עותקים בסדרת היי הרב, ובשנה הקרובה ייצאו בע"ה עוד שלושה ספרים שלי שנמצאים בשלבי עריכה. כרגע אני בכתיבה נמרצת של עוד כמה אחרים, ומוצא בכתיבה שילוב של תרפיה אישית שיש בה גם תועלת לאחרים".

איזה פוסט שכתבת קיבל הכי הרבה תהודה?
כתבתי על 'מהפכת הלהט"ב' וניתחתי את שבע השיטות בהן הצליחה תנועת שוליים דחויה להשתלט על המיינסטרים הישראלי, לכבוש את השיח ולהשתיק את כל מתנגדיה. הפוסט יצר גל אדיר של תגובות ושיתופים ולצד זה הרגז כל מיני אנשים שדיווחו לפייסבוק שאני מסית ופוגעני, הגם שלא היה שם שום דבר מעין זה. צוקרברג הוריד את הפוסט והדבר עורר גל של מחאה על סתימת הפיות, ובתוך יום הפייסבוק התחרט והפוסט חזר להופיע

אם לא היית רב, מה היית עושה?

"בצעירותי חלמתי להיות רופא ולטפל באנשים. בהמשך פגשתי את התורה והתאהבתי בה ומאז אנחנו ביחד. בפועל, אולי בכל זאת יצאתי קצת 'רופא'. אומנם לא מתעסק עם הגוף של האנשים, אבל משתדל לגעת ולהשפיע על הנפש והנשמה שלהם".

אנשים שמבקשים להתייעץ. בשאר הזמן אני מאזין לשיעורים, בעיקר באנגלית, כדי ללשט קצת את השפה וגם לפתוח את הראש לרעיונות בסגנון אחר ממה שמצוי אצלנו בארץ. שני הפייבוריטים שלי הם הרב יונתן זקס האחד והיחיד ויבדל"א הרב יוסף יצחק יעקובסון מניו-יורק. מומלץ!".

מה מעצבן אותך?

"חוסר רגישות. אנשים שמרוכזים בעצמם ובאינטרסים שלהם ובדרך דורסים אחרים".

מאיזה שאלות שאתה מקבל או מקרים שנתקלת בהם אתה לא מצליח להירדם בלילה?

"אנשים ובפרט בני נוער שמשתפים בדם ליבם דברים קשים שעברו: אונס, אובדן, תאונה קטלנית, ואני יודע שמלבד לבכות איתם ולנסות לשגר מעט מילות תנחומים, אין לי כמעט דרך לעזור להם ולשנות את המצב הכואב שהם שרויים בתוכו".

אתה בלגניסט או מסודר?

"נורא מסודר וזה ממש עוזר לי בחיים. אני משתדל לתיק כל רעיון, סיפור והגיג, במקום הנכון. ובעת הצורך יכול לשלוף אותו ולרקום אותו בתוך יצירה חדשה או כחלק משיעור".

איזה תפקידים אתה ממלא בבית?

"אשתי המדהימה עושה את המקסימום כדי שאוכל להתפנות לכתיבה ולעשייה מחוץ לבית. ועדיין, אני האחראי כל בוקר על השכמת הילדים, סנדוויצ'ים, פיזור, ומעבר לכך מושיט יד בכל מה שצריך".

איזה ספר אתה קורא עכשיו?

"אני אוהב לקרוא על דמויות מעוררות השראה. הספר האחרון היה 'סיפור טוב מתחיל מהאמצע' על הרב שטיינזלץ. אני נוהג למרקר תוך כדי קריאה משפטי מפתח, ואחרי זמן לחזור על כל הספר בתוך כמה דקות ולהיזכר אני גם מנגן על פסנתר וגיטרה ומוצא רוגע בטיפוח האקורדיון הגדול שניצב בסלון שלנו".

עם איזו דמות היית שמח לשבת לקפה?

"אני לא חב'דניק אבל הרבי מליובביץ' השפיע עלי מאוד. היכולת שלו להעצים אנשים ולהבעיר בהם אש שתעבור מהם גם הלאה, מעוררת השתאות. אם הייתי זוכה לשבת איתו ביחידות הייתי מנסה ללמוד ממנו את סוד השילוב בין לשמוח במה שיש לך לבין לשאוף כל הזמן ליותר וגם לברר יותר מה התפקיד המיוחד שלי בעולם".

החופה עם כמה מאות זוגות חילונים, מנסה למצוא כל פעם מחדש את הנוסחה הנכונה לשלב נאמנות מוחלטת להלכה, יחד עם יצירת טקס מרגש ורלוונטי שמתאם לכל זוג באופן אישי. מיום אחר שאני משתתף בו הוא ליווי משפחות של חולים סופניים בדילמות הלכתיות ומוסריות של לפני המוות. זה מרגש לראות איך בצמתים החשובים של החיים, גם אנשים שנראים רחוקים מתורה ואמונה, חוזרים אל המקור ומנסים לשאוב ממנו כיוון וכוח".

מה מפחיד אותך?

לפספס את עצמי. אומרים שיום אחד, אחרי מאה ועשרים, כשאדם יגיע לשמים, יקרינו לו שני סרטים. האחד, על האדם שהוא היה. השני, על האדם שהוא היה יכול להיות. אני מקווה שאצלי הפער בין השניים לא יהיה גדול מידי...

איך אתה מתמודד עם ביקורת?

"ביקורת על ההתנהגות שלי – אני פתוח לשמוע בכף. זו דרך מעולה להשתפר ולתקן. כשמדובר בכתיבה, לפני שאני מפרסם משהו אני מראה לאשתי שהיא מבקרת הטקסטים הראשית שלי. השוני הגדול בינינו מייצר נקודת מבט אחרת ולפעמים זה ממש מאיר את עיניי. כשמדובר בביקורות של טוקבקיסטים, לצערי רבות מהן לא ענייניות ואני משתדל לא לקחת ללב גם כשמתקפים אותי. מה שכן, כשאני רואה שיש התנגדות למשהו שכתבתי, זה סימן טוב שנגעתי בנקודה משמעותית".

ממי אתה מושפע רוחנית?

"זכיתי ללמוד עשר שנים נהדרות בשיבת מרכז הרב. שם ספגתי את האור הגדול של תורת הרב קוק. בהמשך הלב שלי נמשך אחרי עולם החסידות. בהתייעצויות בנושאים הלכתיים אני פונה לרוב לרב יעקב אריאל, שמצאתי בו שילוב מופלא של גדלות בתורה, יחד עם שכל ישר וחיבור למציאות. עשרות שעות בחודש אני מבלה על הכביש בנסיעות להרצאות, וזו ההזדמנות שלי לשיחות טלפוניות עם